

Høringsuttalelse fra Nordreisa rideklubb

Spørsmål 1: hvilke endringer i stevnestrukturen foreslår dere for å få til økt regional aktivitet og kortere reisevei

Det må bli lettere å arrangere små, lokale stevner for å få opp bredden i ryttersporten. Dersom man får mange nye ryttere inn i sporten på lave nivåer, vil sannsynligvis flere oppnå erfaring og lyst til å delta i regionale aktiviteter. Som en klubb i distriktet, opplever vi at det er et kjempehopp både økonomisk og sportsmessig fra lokal deltakelse på en (skole-)ponni til det å kjøpe egen hest og delta på stevner timesvis av kjøring hjemmefra. Reiseveien er det lite å gjøre med i vårt tilfelle, men ordninger som kan ta ned deltakerens utgifter til kjøring og oppstalling/overnatting kan virke stimulerende for faktisk å melde seg på regionale konkurranser. Slike regionale stevner bør ikke legges til vintermånedene av hensyn til utfordrende klima og kjøreforhold.

Spørsmål 2: hvordan bør en slik differensiering være slik at man sikrer en rimeligere inngang til sporten?

Det må være lettere å arrangere stevner på de aller laveste nivåene. Alle klubber bør ha reelle muligheter til å utdanne eget personell til å arrangere konkurranser på de laveste nivåene, da det viser seg svært vanskelig å leie inn teknisk personell til potensielle stevner. Kanskje kan man definere egne dressurprogrammer og sprangbaner etc. som «Klubbens utdanningsprogrammer», for at klubbens utvalgte stevneleder er ansvarlig for at KR overholdes?

Det skaper en del kjøpepress når «stilpoeng» deles ut. Det skal selvfølgelig være krav til utstyr som er nødvendig av sikkerhetsmessige grunner, men oppfordring til bruk av hvite ridebukser, svart ridejakke, farget sjabrak og ørehette osv. bør tones ned blant de yngste deltakerne og på de laveste nivåene.

Spørsmål 3: hvordan bør en slik kvalifisering settes slik at man ivaretar både mindre transport (bedre hestevelferd og mindre fotavtrykk), en bedre utdanning av rytter/kurs i forhold til progresjon, samt stimulere til en bredere geografisk fordeling av stevneaktiviteten og ivareta klubbens økonomi ved arrangement

Rytterkretsene kan være mer framtrødende i rollen som koordinatører til både utdanning og bruk av teknisk personell. Det må ikke være sånn at en klubb hindres i å ha et klubbstevne for sine unge ryttere fordi en annen klubb i samme krets, men lang kjørevei unna, skal ha stevne samtidig. Som regel er det høyere nivå på regionale stevner, og de som rir disse stevnene utgjør et mindretall av klubbens potensielle deltakere.

Rytterforbundet bør være tydeligere i sin støtte til god klubbdrift, som er nøkkelen til å ta vare på så vel aktive og som frivillige på våre stevner. På sikt vil god klubbdrift kunne betale seg i form av flere aktive utøvere på alle nivåer!

Spørsmål 4: hvordan kan man ivareta aldersbestemt premiering i klasser som består av både barn, ungdommer og voksne?

Da må man vel innføre ulike premiekategorier for ulike aldersgrupper av ryttere.

Spørsmål 5: hvordan kan man regulere dette slik at man ivaretar både klubbens ønske om et attraktivt stevne, samtidig som man også ivaretar spørsmålene om klimafotavtrykk (lang reisevei), frivilligheten, teknisk personells deltagelse og unge rytteres utfordring med fravær fra skole?

Det må legges opp til stevner som utformes slik at man lettere kan tilpasse klasser til deltakernes/klubbens ønsker. I vårt tilfelle betyr det at et helgestevne med én dag dressur og neste dag sprang kan arrangeres og dømmes av et fåtall personer som har krav om utdanning som teknisk personell. Klimafotavtrykket blir mindre med mer lokal aktivitet og det blir lavere når man slipper å fly inn teknisk personell!

Spørsmål 6: Hvordan kan man regulere dette og samtidig ivareta klubbens økonomi ved arrangement?

Det bør bli lettere å gjennomføre utdanning til teknisk personell, og kanskje disse kan graderes mer for å gjøre det mulig å gjennomføre trygge stevner på lave nivåer uten å kunne alle krav i KR. Dermed kan klubbene ha større mulighet til være selvforsynt med arbeidsfolk til de lokale stevnene som er grunnlaget for rekrutteringa til sporten.

Spørsmål 7: hvilke typer konkurransekonsepter appellerer til deres unge medlemmer? Er det et ønske om nye bedømmingsformer innen de eksisterende grenene eller er det et ønske om andre konkurranseformer (f.eks. ulike lagkonkurranser, kombinert av flere grener, selvutviklingskonkurranser osv.)?

De yngste er ofte interessert i å prøve nye grener, eller kombinasjoner av flere grener. Kanskje kan øvelser innen gymkhana, skeid eller «ride and bike» o.l. gjøre konkurranser mer spennende i framtida, enten hver for seg eller i kombinasjon med mer «klassiske» konkurransegrener.

Hvis man rir sprang, er bedømmelsen «Feil og stil» veldig kjedelig i lengden, så kanskje burde det åpnes for mer spennende bedømming uten at hinderhøyden justeres opp. Dette vil kunne bidra til bedømming etter fastsatte regler og ikke etter skjønn fra dommerens side.